

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 18

Utgitt 18 april.

1925

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at ved 6 april. departementets skrivelser av henholdsvis 27 januar og 6 april 1925 er det i medhold av kongelig resolusjon av 8 september 1917 bestemt, at midlertidig lov av 13 juli 1917 om innskrenkning i utlendingers adgang til å op- holde sig i visse kommuner gjøres gjeldende for Hurum herred i Buskerud fylke og Malm herred i Nord-Trøndelag fylke.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at de- 7 april. partementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk m. v., har stadfestet en av herredsstyret for Lebesby og Kjøllefjord herred den 6 februar 1925 vedtatt beslutning om nye politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 3 september 1898 stadfestede politivedtekter.

De nye vedtekter er sålydende:

I. Om iakttagelse av orden m. v. på offentlig vei.

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver vei, plass eller adkomst, samt almenning og kai som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, må ikke finne sted oppløp eller sammenstimlen av folk, hvorved den offentlige orden forstyrres, veifarende forulempes, anstendigheten krenkes, eller ferdseleu hemmes.

Heller ikke må der på offentlig vei eller i dens umiddelbare nærhet foregå kortspill, dans, fortæring av berusende drikke, slagsmål, skriken, hujen, eller annen larmende, fornærmende eller voldsom adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres, eller veifarende forulempes.

§ 2. Ingen må på offentlig vei vise sig i drakt som krenker anstendighet eller er egnet til å fremkalle forstyrrelse av den offentlige orden.

7 april.

§ 3. Ingen må på offentlig vei eller over denne skyte med bue, gevær eller lignende våben, optende ild, avbrennende krutt eller andre eksplosive stoffer, slå ball, kaste sten, sneball, smuss eller annet på sådan måte at skade kan forvoldes, eller den som ferdes på veien, forulempes.

§ 4. Ved mineringsarbeider, opkastning av grøfter eller lignende arbeider og all omgang med skytevåben i nærheten av offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas.

Øvelses- og premieskytning, eller skytning til måls er forbudt på andre steder enn hvor der skytes over oversiktlig terreng mot fullt betryggende bakgrunn, eller på bane som er godkjent av politiet.

§ 5. På kirkegården må ingen lek eller upassende opførsel finne sted, og ingen må beskadige eller besudle gravsteder eller andre på kirkegården værende anlegg.

II. Hindring av ferdselen m. m.

§ 6. Det er forbudt å ta plass på offentlig vei for å utselge varer eller drive nogen forretning som hindrer eller hemmer den almindelige ferdsel.

§ 7. Ingen må på offentlig vei kaste glass, sten, spiker, eller annet som kan medføre fare eller ulempe for ferdselen.

§ 8. Syklende, kjørende og ridende er pliktige til å utvise tilbørlig forsiktighet og vike til høire for møtende.

§ 9. Uvøren kjøring eller ridning, herunder også innbefattet sykkelridning, må ikke finne sted.

§ 10. Efter mørkets frembrudd må kjørende forsyne hesten med klingende bjelle, og sykkelridende må ha tendt lykt.

§ 11. Olme okser må ikke slippes på steder hvor de kan komme inn på offentlig eller almindelig beferdet vei eller plass.

§ 12. Viser hunder sig glupske eller biske, skal eieren være forpliktet til å forsyne dem med forsvarlig munnskurv eller holde dem bundet.

Tisper må i løpetiden holdes inne, eller leies i bånd når de er ute.

Herreløs hund kan av politiet besørges optatt, og solgt eller drept såfremt ingen eier melder sig innen 14 dager efter opslått bekjentgjørelse herom.

III. Om fredning av offentlige og private innretninger m. m.

§ 13. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive, eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig vei eller plass støtende eller hørende gjenstander, såsom trær, stakitter, gjerder, stabbestener, veistolper, grunder, sneploger, og lignende. Det samme gjelder

offentlige lokaler og til offentlig vei støtende hus, plankeverk, 7 april. port eller annet.

§ 14. Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å rive ned eller gjøre uleselige.

IV. Om offentlige forestillinger m. m.

§ 15. Offentlig sammenkomst til dans og annen lystighet må ikke finne sted i hoteller, losjibus, rorboder eller andre lokaler uten politiets tillatelse.

§ 16. Uten politiets tillatelse er det forbudt å gi offentlige konserter, forestillinger, og forevisninger av noget slag.

Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles.

§ 17. Enhver, som gir konsert, forestilling, forevisning o. l. etter § 16, har for hver forestillingsdag å svare en avgift til herredskassen av fra kr. 10,00 til kr. 100,00 etter politiets nærmere bestemmelse.

Konserter, skuespill og andre forestillinger, som gis i veldedig øiemed, kan av politiet fritas for avgift.

V. Om salg av tobakk til barn m. m.

§ 18. Det er forbudt å selge eller låne tobakk i nogen form til barn under 15 år.

Handlende kan bare utlevere tobakk til barn, når disse har med datert og underskrevet rekvisisjonsseddel fra foreldre eller foresatte.

VI. Om den offentlige renslighet.

§ 19. Huseiere er forpliktet til, etterhvert som sneen går bort, å besørge bortbragt det smuss som i vinterens løp måtte være ophøpet utenfor hus som ligger ved vei eller sted bestemt for almindelig ferdsel. Er huset bortleiet, påhviler forpliktelsen leieren eller leierne.

§ 20. Fiskeskarn, avfall fra huset, skyllevann eller annen urenslighet må ikke kastes på offentlig vei eller i dens nærhet, men besørges nedbragt i fjæremål, eller på de dertil bestemte eller anviste steder.

§ 21. Ved offentlige vannposter og brønner må ikke klær, kjøretøier m. m. vaskes eller skylles.

VII. Forskjellige bestemmelser.

§ 22. Når nogen undlater hvad der ifølge disse vedtekter påhviler ham, kan politiet foranledige det utført, eller treffe foranstaltning for å forhindre at forsømmelsen forårsaker skade.

Omkostningene herved blir å utre av den forsømmelige.

§ 23. Overtredelse av disse vedtekter, som trer i kraft 2 — to — måneder efterat de er stadfestet, straffes efter straffelovens § 339, 2.

7 april. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 har departementet i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 25 juli 1913 stadfestet den av Horten bystyre i møte den 23 mars d. å. besluttede forandring av § 1 siste punktum i den ved kongelig resolusjon av 27 juli 1917 stadfestede vedtækt angående lukningstid for utsalgssteder i Horten og Karljohansvern.

§ 1 siste punktum vil herefter ha følgende lydelse:

«På alle 1ste høitidsdager, langfredag og nyttårsdag er samtlige utsalgssteder helt lukket.»

15 april. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvori meddeles, at i henhold til den ved kongelig resolusjon av 23 november 1923 og Regjeringens resolusjon av 11 desember 1924 gitte bemyndigelse har departementet idag meddelt approbasjon på Svolvær bystyres beslutninger i møter den 25 juli 1923 og 8 september 1924 angående

1. en reguleringsplan, delvis med tilbaketrukne byggelinjer, for ladestedet Svolvær,
2. forandring av grensene for murstrøket samt
3. tilleggsbestemmelse til bygningsloven for nevnte ladested.

For reguleringsplanens vedkommende approberes dog de langs havnen regulerede offentlige gater utenfor de med gul farve betegnede strøk under forbehold av havnestyrets rett til i henhold til havnelovens § 27 å treffe nærmere bestemmelser om havnens utbygning. Derhos undtas de på reguleringskartet med gul farve betegnede områder fra reguleringen, idet departementet efter hvad der er uttalt av havnedirektøren antar at strandlinjene i disse strøk i ethvert fall for tiden ikke bør reguleres som gater eller offentlige kaier. Eventuell bebyggelse i disse strøk vil som følge derav være underkastet reguleringskommisjonens nærmere bestemmelse i henhold til bygningslovens § 9, 3.

Den under nr. 3 omhandlede tilleggsbestemmelse er sålydende:

Bebyggelsen skal i almindelighet være åpen): bygnningene må opføres så langt fra nabogrense at de ikke behøver å forsynes med brandvegg. Dog skal bebyggelsen i de på reguleringskartet med violett farve avlagte kvartaler opføres like til nabogrensen.

Fra disse regler kan reguleringskommisjonen tilstede undtagelser.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at de- 16 april.
partementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon
av 16 januar 1925, i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om
politivedtekter for rikets herreder har stadfestet en av herreds-
styret for Rakkestad herred den 27 mars 1925 vedtatt
beslutning om endring av § 6, annet avsnitt, i de ved kon-
gelig resolusjon av 11 juni 1915 stadfestede politivedtek-
ter for herredet —, hvorefter vedtektsbestemmelsen får sådan
ordlyd:

«Likeså er det forbudt enhver som ikke har fått bevilling
av lensmannen, å drive skysstrafikk fra fast holdeplass på
offentlig vei innen herredet. De som får bevilling hertil, skal
rette sig efter de av herredsstyret til enhver tid fastsatte regler
for denne skysstrafikk.»

Skrivelse fra Handelsdepartementet, hvorefter Lofot- 16 april.
opsynet skal heves 25 april.

Lov om tillegg til toll-loven av 20 septem- 17 april.
ber 1845 forsåvidt angår lufttrafikk til og
fra utlandet.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 30 mars
1925 sålydende:

§ 1. Fører av luftfartøi eller den, som har kommandoen
på luftfartøi (herefter kalt den ansvarshavende) skal, når luft-
fartøiet ankommer til landet, sørge for, at ankomsten efter
stedfunnen landing straks meldes til nærmeste toll- eller po-
litimyndighet.

Han skal enn videre påse, at intet fjernes fra fartøiet og
at ingen ombordværende forlater landingsstedet, før politiet
eller tollvesenet er kommet til stede.

§ 2. Den ansvarshavende skal til tollvesenet på bestem-
melsesstedet avlevere en av utenlandsk tollmyndighet — eller
eventuelt av norsk konsul — attestert fortegnelse over med-
bragte vare- og persongodskolli — for varenes vedkommende
tillikemed deklarasjoner fra vareavsenderne — eller en av ved-
kommende tollmyndighet eller konsul utferdiget attest om, at
intet medbringes.

§ 3. Varer og persongods, som medbringes fra utlandet,
må ikke uten i nødtilfelle nedkastes på norsk område. Den
ansvarshavende på vedkommende fartøi skal straks ved frem-
komsten til bestemmelsesstedet gi meddelelse til tollvesenet
om sådan nedkastning samt dra omsorg for, at det utkastede
hurtigst mulig bringes til stede, eller godtgjøre, at det er gått
tapt eller ødelagt.

17 april. § 4. Hvis et luftfartøi må foreta nødlanding før ankomsten til bestemmelsesstedet, skal den ansvarshavende, for såvidt toll-opsyn eller politi ikke kommer tilstede, før reisen fortsettes, påse, at intet fjernes fra fartøiet og at ingen forlater landingsstedet. Om nødlandingen skal han snarest mulig avgi melding til bestemmelsesstedets tollvesen.

§ 5. Før avreisen til utlandet skal den ansvarshavende melde sig for nærmeste tollmyndighet, som vil ha å føre kontroll med hvad der medtas, og kan forby avgang, inntil alle forskrifter er iaktatt og mulige avgifter betalt.

Ved nødlanding underveis til utlandet må varer, persongods eller passasjerer ikke tas ombord uten kontroll av tollvesenet på nærmeste sted.

§ 6. Varer (herunder levende dyr) og persongods, som innføres fra eller utføres til utlandet med luftfartøi, samt ufortollete varer og uvisitert persongods, som føres med luftfartøi fra sted til sted innen landet, blir for øvrig å behandle efter de almindelige tollforskrifter, som på vedkommende tidspunkt er gjeldende, når tilsvarende varer innføres eller utføres eller transporteres innenlands med skib eller jernbane.

§ 7. Toll-lovens forskrifter angående behandlingen av strandede fartøier og varer blir også å iakttas overfor nedstyrkede luftfartøier og overfor varer, som i nødtilfelle er utkastet fra luftfartøi.

§ 8. Tollvesenets funksjonærer skal når som helst ha fri adgang til alle start- og landingsplasser for luftfartøier og skal likeså når som helst kunne undersøke ethvert luftfartøi og dets ladning samt kontrollere dets bøker og varefortegnelse.

§ 9. De særlige undtagelsesbestemmelser og reglementsmessige bestemmelser, som er fastsatt ved internasjonal konvensjon eller spesiell overenskomst med andre land, blir å befolge uansett foranstående lovforskrifter.

Kongen kan derhos treffe bestemmelse om undtagelse fra forskriftene i denne lov, når det gjelder regelmessig luftfartsforbindelse med utlandet.

Likeså kan toll- og militære luftfartøier samt politi- og postluftfartøier i statens tjeneste av Kongen undtas fra lovens bestemmelser.

§ 10. Overtredelser av denne lov eller av de i loven påbødte bestemmelser straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 — tre — måneder, medmindre forholdet rammes av en strengere straffebestemmelse.

Når overtredelsen står i forbindelse med unddragelse eller forsøk på unddragelse av varer fra tollkontroll ved deres inn- eller utførsel med luftfartøi, blir enn videre varene eller deres verdi å kjenne forbrutt til fordel for statskassen.

§ 11. Overtredelser, som er straffbare efter denne lov, 17 april. behandles på den i toll-lovgivningen foreskrevne måte og avgjøres ved Tolldepartementets kjennelse, medmindre dette foranlediger rettslig påtale reist.

Overtredelsene blir å rapportere til den stat, i hvilken vedkommende luftfartøi er hjemmehørende.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 17 april 1925.

HAAKON.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

H. S. Fürst.

Ivar Tveiten.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 41 i lov om havne- 17 april. og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes:

1. Det ved Kronprinsregentens resolusjon av 16 april 1902 oprettede havnestyre for uthavnene Sandshavn og Haugsholmen med Storholmsundet i Sande herred, Møre fylke, opheves.
2. — — — — —
3. Der opprettes særskilt havnestyre for hver av uthavnene Sandshavn, Haugsholmen med Storholmsundet og Bringsinghaug.
4. De disse havnestyrer underlagte områder begrenses således:
 - a. I Sandshavn av rette linjer fra bukten nordenfor Korsnes til spissen på Gjøtangen og fra fjelltoppen Vestre Klettene til nevnte spiss, dog således at havnedistriktet av det mellom disse linjer liggende område kun omfatter den del, som ligger vestenfor en rett linje fra staken på Hidsbåen i nord til fyret på Stabbene i syd.
 - b. I Haugsholmen med Storholmsundet av en rett linje fra sydøstre pynt av Kvamsø til merkestangen på Rya, derfra en rett linje til Frekøyfluen varde og videre over sydvestre pynt av Haugsholmen en rett linje, som møter en fra østsiden av Kvamsø over fluen på østsiden av Bjørnholmen gående rett linje, som danner grensen mot øst.
 - c. I Bringsinghaug strekker havneområdet sig 500 m. nordenfor og 300 m. sønnenfor moloen og begrenses mot øst av en linje, som går parallell med kysten 200 m. utenfor molospissen.

5. — — — — —

17 april. **Kongelig resolusjon.** I medhold av § 6 i lov om vern-skogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på nedenstående av herredsstyret for Rennebu herred, Sør-Trøndelag fylke, i møter den 2 september 1924 og 6 mai 1925 besluttete nye skogvedtekter for herredet:

§ 1. Det er forbode å åvirke bartre til sal eller industriell produksjon, minder skogforvaltaren, fylkesskogmeisteren, assistentane deira eller uppsynsmannen på fyrehand har blinka trea eller blinkinga blir godkjend som fastsett i § 2.

Når ein blinkar merkjer ein rot og stomn på trea med ei merkjeøks som heradstyret har godkjent.

§ 2. Utan hinder av forbode i fyrre paragrafen kan ein åverka heilt turre (daude) tre og rotveltor, og desutan det vyrket han, som har hogstrett, treng til eige gards- og husbruk.

Med samtykke fyreåt frå skogrådet i kvart einskild høve kan ein skogeigar sjølv blinka ut skog til sal eller industriell produksjon. Ei slik blinking må vera gjort minst 14 dagar fyrr hogginga tek til, og skogrådet må vera varsla, so det kan fara over blinkinga og i tilfelle krevja blinka tre attsette. På blinka tre, som skal attsetjast, må eigaren smyrja tjøra eller oljemåling over blinken.

§ 3. Søknad um å få blinka må ein i god tid fyreåt senda til fylkesskogmeisteren eller uppsynsmannen. Under blinkinga har dei rett til å krevja attsett so mange friske, kraftige livd og frøtre, utan umsyn til storleik, som krevst til å verna skogen eller sikra nyvokster. Slike tre kan merkjast på ein sers måte og må seinare ikkje hoggast utan samtykke frå ein av dei fyrrnemde tenestmenner.

§ 4. Når ein hogg eller driv fram tømmer i skogen må ein fara varsamt so ein ikkje skader tre i vokster.

§ 5. Det blir skipa eit skogråd, som sjølv vel formannen sin og varaformann. Skogrådet skal sjå etter at skogvedtekterne blir sette i verk og haldne, og melda brot til påtalemaktene. Rådet skal og koma med framlegg til heradstyret um val (tilsetjing) av dei uppsynsmennene som trengst, og ferdar ut instruks for dei.

Skogrådet held møte når det trengst, og formannen kallar saman og styrer dei. Årsmøtet må haldast fyrr januar månad er slutt. Her sett dei upp melding um verksemda i året som gjekk, og meldinga sender dei til heradstyret.

§ 6. Tvistemål um blinking som uppsynsmannen har gjort avgjer skogrådet etter kravsmål frå han som eig skogen eller har hogstrett. Skogrådet kan kalla til seg fylkes-

skogmeisteren eller lata han åleine avgjera tvistemålet. Han 17 april. har desutan rett til å kontrolera all blinking åt uppsynsmennene.

Heradstyret fastsett løna åt uppsynsmennene. Løna vert uttreid av heradskassa mot lovfyresett refusjon frå statskassa. Desutan skal uppsynsmennene ha dagløn, som og heradstyret fastsett, hjå den skogeigaren dei blinkar åt.

§ 7. Brot på desse vedtekter blir straffa etter den borgarlege straffelov § 339.

§ 8. Når desse vedtekterne tek til å gjelda, blir dei gamle vedtekterne gjorde um inkje.

Kongelig resolusjon. 1. I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899, § 44, jfr. lov av 14 mars 1924, bestemmes at ærfugl 17 april. for et tidsrum av 5 år, regnet fra 1 januar 1925, skal være fredet det hele år i Sør-Trøndelag fylke.

2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. Som tillegg til den kongelige resolusjon av 18 mars 1913 litra D. b., jfr. kongelig resolusjon av 7 april 1922, bestemmes følgende: 17 april.

Norges Automobil-Forbund har inntil videre på samme måte som Kongelig Norsk Automobilklub rett til i Norge å utstede de i den internasjonale overenskomst angående ferdsel med automobiler av 11 oktober 1909 omhandlede internasjonale sertifikater på de i den kongelige resolusjon av 7 april 1922 punkt 2 og 3. opstilte betingelser.

Kongelig resolusjon. I medhold av lov om bruk av motorvogn av 21 juni 1912 § 27, jfr. tilleggslov av 6 juli 1923, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre istedenfor ved kongelig resolusjon av 11 juni 1924 utferdigede bestemmelser for erhvervsmessig befordring av personer med motorvogn uten fast rute på de nedenfor nevnte veistrekninger: 17 april.

- I. På veistrekningene Otta—Grotli, Grotli—Videseter—Visnes—Loen—Olden, Grotli—Geiranger (Merok) og Fossberget—Leira bro i Bøverdalen må erhvervsmessig befordring av personer med motorvogn uten fast rute ikke foretas av andre enn dem som får fylkesveistyrets bevilling dertil. Til bevillingen kan fylkesveistyret knytte nærmere betingelser om takster, største passasjerantall, godkjennelse av vognene m. m.

Undtatt fra disse bestemmelser er befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger og jordmødre, Geiran-

17 april.

ger Skjusslags befordring av utfluksreisende fra turist-skibene (flytende hoteller) på strekningen Merok—Grotli samt befordring som for enkelt gang efter forhåndsbestilling og uten forutgående bekjentgjørelse utføres fra sted, beliggende utenfor ruteområdet og mindst 60 km. fra rutenes endepunkter.

II. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.